

portretteeren, na het verlies van haar man en haar eenig overgebleven zoon¹⁾, door den rondtrekkenden broodschilder J. B. Perronneau, die zijn komst vaak door een omroeper vooraf liet bekend maken?

Geheel anders Pieter Caarten. Hij, wiens portret door den Italiaanschen schilder Pompeo Battoni te Rome, in 1778, werd geschilderd, was de zoon van Friedrich Caarten (te Wevelinghoven, Rijnprov. geboren) en Johanna Elisabeth Everwijn (geboren te Naaldwijk). Friedrich Caarten (zich in Holland Caarten noemende) vestigde zich te Rotterdam als handelaar in, voornamelijk Amerikaansche, tabak. Tevens bezat hij een karottenfabriek. Zijn zoon Pieter, te Rotterdam in 1741 geboren, ontving reeds vroeg zijn opleiding in de zaak, die hij, na den dood van zijn vader in 1762, op 21-jarigen leeftijd, onder den firmanaam F. Caarten en Zoon, zelfstandig voortzette. De zaak bloeide zeer onder zijn leiding. Pieter Caarten reisde veel voor zaken, maar ook uit liefhebberij. In 1778 bezocht hij Rome en liet zich daar portretteeren. Hij werd in 1772 luitenant der schutterij.

Ook hier een typische 18e-eeuwer. Echter niet in de eerste plaats de aristocraat, doch de handelaar. Hier is een geheel andere kern der burgerij vertegenwoordigd. Zijn blik is ruimer, zijn bewegingen zijn gemakkelijker, minder innemend, maar overtuigender. Ook hij zal de frivoliteiten van zijn tijd kennen, de bewegelijkheid van geest, de dartelheid van het fijn geschakeerde leven in de verschillende landen die hij bezoekt, kunnen bewonderen. Doch zijn gang is bewuster, zijn keus kritischer. Hij zal dit leven ontwijken, wanneer hij het moe is, doch hij zal het zoeken en vinden, als het hem lust. Zóó trof Battoni hem. Hij, de meest gevierde schilder in Rome, – niet minder dan 22 vorsten portretteerde hij! – hier tegenover een energiek Rotterdamsch koopman, die niet, als Elyzabeth van der Dussen, een buitenlandsch schilder thuis ontvangt, maar in wiens aard het lag om zelf het atelier van een beroemd tijdgenoot in het buitenland te bezoeken.

Teruggekeerd kocht hij in 1780 te Rotterdam het groote

1) Gerard Schepers stierf 29 Maart 1757, 37 jaar oud en ongehuwd.